

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 marca 1955 r.

Nr 10

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

63 — Ministra Rolnictwa z dnia 10 stycznia 1955 r. w sprawie obrotu roślinami z zagranicą	77
64 — Ministra Zdrowia z dnia 2 lutego 1955 r. w sprawie warunków dotyczących składu, jakości oraz metod badania środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych	79
OBWIESZCZENIE	
65 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1955 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu prawa górniczego	79

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 stycznia 1955 r.

w sprawie obrotu roślinami z zagranicą.

Na podstawie art. 3 przepisów z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tepieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. z 1927 r. Nr 108, poz. 922, z 1932 r. Nr 67, poz. 622 i z 1937 r. Nr 21, poz. 131) zarządza się, co następuje:

§ 1. Roślinami w rozumieniu rozporządzenia są rośliny w stanie świeżym, ich części i nasiona.

§ 2. 1. Wprowadzenie do wolnego obrotu sprowadzonych z zagranicy:

- 1) wszelkiego rodzaju ziemniaków,
- 2) nasion i ziarna konsumpcyjnego, pszenicy, jęczmienia, owsa, żyta, kukurydzy, ryżu i innych zbóż,
- 3) nasion rzepaku, pomidorów, kapusty i innych kapustnych oraz nasion roślin strączkowych i innych motylkowych uprawnych,
- 4) wszelkich drzewek i krzewów liściastych oraz ich sadzonek i zrazów,
- 5) korzeni roślin ozdobnych oraz wszelkich cebulek i kłaczy,
- 6) wszelkich warzyw w stanie świeżym — ich części nadziemnych i podziemnych,
- 7) następujących owoców: jabłek, gruszek, bananów, pomarańcz, cytryn, grape-fruitów, mandarynek, brzoskwiń, moreli, czereśni, wiśni i śliwek oraz pomidorów

dopuszczalne jest w przypadkach, gdy:

- a) przesyłka zaopatrzona jest w świadectwo zdrowia i pochodzenia, wystawione przez oficjalną placówkę służby ochrony roślin kraju eksportującego, lub
- b) strona zainteresowana uzyska świadectwo zdrowia przesyłki od właściwego organu polskiego ochrony i kwarantanny roślin.

2. Wprowadzenie do wolnego obrotu sprowadzonych z zagranicy nasion koniczyzny, lucerny, seradeli, przelotu, nostrzyku, komonicy, inkarnatki i lnu dopuszczalne jest w przypadku, gdy przesyłka odpowiada warunkom określonym w ust. 1, a ponadto:

- 1) przesyłka zaopatrzona jest w świadectwo badania na kiankę, wystawione przez oficjalną placówkę służby oceny nasion kraju eksportującego, lub
- 2) strona zainteresowana uzyska takie świadectwo od właściwego organu polskiego oceny nasion.
3. Wprowadzenie do wolnego obrotu nasion tymotki dopuszczalne jest pod warunkami określonymi w ust. 2 pkt 1 i 2.

§ 3. 1. Świadectwo zdrowia i pochodzenia wystawione przez oficjalną placówkę służby ochrony roślin kraju eksportującego powinno zawierać:

- 1) stwierdzenie, że zawartość przesyłki oraz jej opakowanie zostały zbadane i że są wolne od wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia chorób i szkodników we wszystkich stadiach rozwojowych,
- 2) miejsce pochodzenia rośliny,
- 3) ponadto, gdy przedmiotem przesyłki są:
  - a) ziemniaki — stwierdzenie, że ziemniaki te pochodzą z gospodarstwa, w którym w roku bieżącym ani ubiegłym nie wystąpiła stonka ziemniaczana, oraz stwierdzenie, że ziemniaki pochodzą z gospodarstw odległych co najmniej 10 km od ognisk złośliwych biotypów raka ziemniaczanego,
  - b) drzewka i krzewy liściaste oraz ich sadzonki, cebulki, kłacza i korzenie roślin ozdobnych oraz części podziemne wszelkich warzyw — stwierdzenie, że przedmioty te pochodzą z gospodarstw odległych co najmniej 10 km od ognisk złośliwych biotypów raka ziemniaczanego.

2. Świadectwo badania na kiankę, wystawione przez oficjalną placówkę służby oceny nasion kraju eksportującego, powinno zawierać stwierdzenie, że zawartość przesyłki została zbadana i że przesyłka wolna jest od zanieczyszczenia ziarnami kianki.

3. Świadectwa zdrowia i pochodzenia oraz badania na kiankę powinny być wystawione w języku polskim i w języku kraju eksportującego.

4. Wzory świadectw zdrowia i pochodzenia oraz badania na kiankę ustali Minister Rolnictwa i ogłosi w Monitorze Polskim.

§ 4. 1. Wszystkie przesyłki powinny być przesyłane w opakowaniu zaplombowanym lub luzem w zaplombowanym wagonie. Plomba powinna być nałożona przez oficjalną placówkę służby ochrony roślin bądź służby oceny nasion kraju eksportującego.

2. Ziemniaki powinny być ponadto przywożone i przewożone w nieużywanym opakowaniu.

3. Obowiązek plombowania nie dotyczy przesyłek przewożonych drogą morską luzem w lukach okrętowych.

§ 5. Przesyłki nie odpowiadające przepisom §§ 3 i 4 traktuje się jak przesyłki nie zaopatrzone w zagranicz-

ne świadectwo zdrowia i pochodzenia lub nie zaopatrzone w świadectwo badania na kiankę.

§ 6. Bez świadectw zdrowia i pochodzenia lub bez świadectw badania na kiankę mogą być wprowadzane:

- 1) drobne paczki: nasion warzyw (oprócz strączkowych), nie przekraczające 1 kg, cebulek hiacyntów, nie przekraczające 0,5 kg, oraz owoców poszczególnych gatunków i pomidorów, nie przekraczające 1 kg,
- 2) sprowadzane jako próbki handlowe i dla celów naukowo-badawczych:
  - a) nasiona wszystkich roślin w ilości nie przekraczającej 1 kg,
  - b) bulwy, z wyjątkiem ziemniaka, oraz kłącza w ilości, nie przekraczającej 1 kg,
- 3) wszelkie rośliny sprowadzane dla celów naukowo-badawczych za każdorazowym zezwoleniem Ministra Rolnictwa w ilości określonej w tym zezwoleniu.

§ 7. Jeżeli gospodarstwo znajduje się po obu stronach linii granicznej, rośliny wymienione w § 2, pochodzące z części gospodarstwa znajdującej się za granicą, mogą być przewożone do części gospodarstwa znajdującej się na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej bez świadectw zdrowia i pochodzenia lub bez świadectw badania na kiankę, jedynie za zezwoleniem prezydium powiatowej rady narodowej, jeżeli są niezbędne dla potrzeb tego gospodarstwa.

§ 8. Przy przewozie (trazycie) przez polski obszar celny roślin wymienionych w § 2 wymagane są świadectwa przewidziane przy przywozie. Przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli rośliny te są przewożone w krytych i zaplombowanych środkach transportowych bez przeładunku lub w szczelnym i nie uszkodzonym opakowaniu, jak również gdy podlegają przeładunkowi do krytych środków transportowych w portach polskich.

§ 9. Do wprowadzania do wolnego obrotu (dokonania odprawy celnej) roślin wymienionych w § 2 uprawnione są urzędy celne, których wykaz ustali Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i ogłosi w Monitorze Polskim.

§ 10. 1. W przypadku gdy przesyłka nadeszła drogą morską luzem w lukach okrętowych:

- 1) stan zdrowotny roślin wymienionych w § 2 ust. 1 i 2, zaopatrzonych w świadectwo zdrowia i pochodzenia, podlega sprawdzeniu przy odprawie celnej przez organy ochrony i kwarantanny roślin prezydium rad narodowych,
- 2) nasiona wymienione w § 2 ust. 2 i 3 podlegają przy odprawie celnej ponownemu badaniu na kiankę.

2. W innych przypadkach poza określonymi w ust. 1 sprawdzeniu i badaniom, o których mowa w tym ustępie,

mogą być poddane rośliny wymienione w § 2 według uznania organów ochrony i kwarantanny roślin lub organów oceny nasion.

§ 11. 1. Partia roślin, w której organ ochrony i kwarantanny roślin prezydium rady narodowej wykrył choroby lub szkodniki, wymienione w załączniku do rozporządzenia, może być wprowadzona do wolnego obrotu po odkażeniu na koszt importera lub zużyta w miejscu i w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie się chorób i szkodników albo może być zwrócona eksporterowi.

2. W przypadku szczególnego niebezpieczeństwa, jakie może stanowić dla gospodarki narodowej partia roślin porażonych chorobą lub szkodnikiem, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zarządzić zniszczenie całej partii lub jej części.

3. Partia nasion, w której została znaleziona kianka, może być wprowadzona do wolnego obrotu po doczyszczczeniu na koszt importera lub może być zwrócona eksporterowi.

4. Środki transportowe użyte do przewozu luzem roślin, w których wykryto choroby lub szkodniki, wymienione w załączniku do rozporządzenia, podlegają odkażeniu na koszt importera, z wyjątkiem przypadku, gdy rośliny te będą zwrócone eksporterowi przy użyciu tychże środków transportowych.

§ 12. Zabrania się przywożenia z zagranicy liści, obierzyn i odpadków ziemniaczanych oraz obierzyn i odpadków owoców bez względu na kraj pochodzenia, z wyjątkiem skórek roślin cytrusowych i lupin migdałowych.

§ 13. 1. Przy wywozie (eksportcie) roślin organ ochrony i kwarantanny roślin prezydium rady narodowej na żądanie eksportera wystawia zgodnie z przepisami fitosanitarnymi kraju importującego świadectwo zdrowia i pochodzenia po zbadaniu stanu zdrowotnego roślin.

2. Rośliny powinny być badane w miejscu pochodzenia. Jeżeli organ ochrony i kwarantanny roślin prezydium rady narodowej bada rośliny poza miejscem pochodzenia, eksporter powinien przedłożyć dowody stwierdzające miejsce pochodzenia.

3. Rośliny powinny być zgłoszone do badania co najmniej na 1 dzień przed rozpoczęciem ładowania.

4. Świadectwo zdrowia i pochodzenia organ ochrony i kwarantanny roślin prezydium wojewódzkiej rady narodowej opatruje urzędową pieczęcią, a opakowania lub wagon plombuje. Wzory napisów na plombach ustali Minister Rolnictwa i ogłosi w Monitorze Polskim.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 marca 1955 r.

Minister Rolnictwa: w z. L. Rzendowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 10 stycznia 1955 r. (poz. 63).

LISTA SZKODNIKÓW I CHORÓB, ZE WZGLĘDU NA KTÓRE OBRÓT ROŚLINAMI PODLEGA OGRANICZENIOM

S z k o d n i k i;

1. Tarczówka morwowa — *Pseudolacaspis pentagona* Targioni.
2. Zgarb amerykański — *Ceresa bubalus* Fabr.
3. Oprzędnica jesienna — *Hyphantria cunea* Drury.
4. Owocówka wschodnia — *Laspeyresia molesta* Busk.
5. Korówka wełnista — *Eriosoma (Schizoneura) lanigerum* Hausm.
6. Filoksera winiec — *Phylloxera vastatrix* Fitch.
7. Tarcznik niszczytel — *Quadraspidiotus (Aspidiotus) perniciosus* Comst.
8. Nasiennica jabłkówka — *Rhagoletis pomonella* Walsh,

9. Owocanka południówka — *Ceratitis capitata* Wied.
10. Stonka ziemniaczana — *Leptinotarsa decemlineata* Say.
11. Mól ziemniaczany — *Phthorimea operculella* Zell.
12. Wołek ryżowy — *Calandra oryzae* L.
13. Gruboudka koniczynowa i lucernowa — *Bruchophagus gibbus* Boh.
14. Strąkowiec grochowy — *Bruchus pisorum* L.
15. Strąkowiec fasolowy — *Bruchus obsoletus (obtectus)* Say.
16. Strąkowiec hiszpański — *Bruchus affinis* Frölich.
17. Strąkowiec czteroplamy — *Bruchus quadrimaculatus* Fabr.

18. Ziarnojad brazylijski — <i>Spermophagus subfasciatus</i> Boh. 19. Mątwik ziemniaczany — <i>Heterodera rostochiensis</i> Wollenw. Choroby: 1. Choroby wirusowe ziemniaków: a) ostra mozaika — <i>Solanum virus 1</i>, b) smugowatość — <i>Solanum virus 2</i>, c) liściozwój — <i>Solanum virus 14</i>, d) kędzierzawka kompleksowa. 2. Choroby wirusowe chmielu — <i>Humulus virus 1—4</i>. 3. Choroby wirusowe fasoli — <i>Phaseolus virus 1</i>, <i>Phaseolus virus 2</i>. 4. Bakteryjny rak pomidorów — <i>Aplanobacter michiganense</i>. 5. Bakteryjne wędnięcie fasoli — <i>Bacterium flaccumfaciens</i>.	6. Bakteryjna zgorzel gałązek drzew owocowych — <i>Bacillus amylovorus</i>. 7. Bakterioza cebulek hiacyntów — <i>Pseudomonas hyacinthi</i>. 8. Bakteryjne czernienie plew pszenicy — <i>Bacterium translucens v. undulosum</i>. 9. Czernienie nasad plew zbóż — <i>Bacterium atrofaciens</i>. 10. Rak ziemniaczany — <i>Synchytrium endobioticum</i>. 11. Pleśń kwiatowa koniczyny — <i>Botrytis anthophila</i>. 12. Pasiastość lnu — <i>Sphaerella linorum</i> (<i>Phlyctaena linicola</i>). 13. Askochytoza lnu — <i>Ascochyta linicola</i>. 14. Głownia pyłkowa kukurydzy — <i>Sorosporium Reilianum</i>. 15. Głownia żdźbłowa pszenicy — <i>Tubercinia tritici</i>. 16. Sucha zgnilizna kolb kukurydzy — <i>Diplodia zeae</i>. 17. Śnieć jęczmienia — <i>Tilletia panicii</i>. 18. Sucha zgnilizna kapusty — <i>Phoma lingam</i>.

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 2 lutego 1955 r.

w sprawie warunków dotyczących składu, jakości oraz metod badania środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dla środków farmaceutycznych i odurzających oraz artykułów sanitarnych warunki dotyczące

składu, jakości oraz metod badania, określone w Farmakopei Polskiej, wydanie III z 1954 r. nakładem Państwowego Zakładu Wydawnictw Lekarskich.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1955 r.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

65

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1955 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu prawa górniczego.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 21 października 1954 r. o zmianie prawa górniczego (Dz. U. Nr 47, poz. 224) ogłasza się w załączeniu jednolity tekst dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. Nr 29, poz. 113), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych de-

kretem z dnia 21 października 1954 r. o zmianie prawa górniczego oraz zmian wynikających z dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych (Dz. U. Nr 47, poz. 223).

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1955 r. (poz. 65).

D E K R E T

z dnia 6 maja 1953 r.

PRAWO GÓRNICZE

D Z I A Ł I

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Przepisy prawa górniczego określają zasady i warunki poszukiwania i wydobywania kopaliny, znajdujących się w złożach naturalnych.

2. Rada Ministrów ustala w drodze rozporządzenia kopaliny, których poszukiwanie i wydobywanie na całym obszarze Państwa lub na niektórych jego terenach podlega prawu górniczemu.

Art. 2. Przepisy prawa górniczego mają odpowiednie zastosowanie do poszukiwania i wydobywania kopaliny, znajdujących się w zwałach po robotach górniczych.

Art. 3. Wydobywanie kopaliny sposobem odkrywkowym i bez użycia materiałów wybuchowych podlega

przepisom prawa górniczego w zakresie, który ustali Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwym ministrem w drodze rozporządzenia, biorąc pod uwagę rozmiary wydobycia i warunki bezpieczeństwa pracy.

Art. 4. Prawo wydobywania kopaliny służy wyłącznie Państwu, jeżeli prawo górnicze nie stanowi inaczej.

Art. 5. 1. Właściwy minister za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może — w celu zaspokojenia społecznie uzasadnionych potrzeb gospodarczych — zezwolić spółdzielniom i osobom nie będącym wykonawcami narodowych planów gospodarczych na wydobywanie kopaliny.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 wydobywanie kopaliny odbywa się na zasadach prawa górniczego oraz zgodnie z warunkami ustalonymi w zezwoleniu.